

Ongeremde kinderpraat

“Ik twijfel wat ik later zal worden...”

Onze jongens hebben intussen heel goed begrepen waarmee ze mij (als mama) een absoluut plezier kunnen doen. Dus op een avond, na een heerlijke afhaalmaaltijd Chinees, vraagt Juda: “Mama, zal ik je haren eens uitborstelen?” De dag dat mijn antwoord hierop ‘nee’ zal zijn, zal pas zijn als ik geen haar meer heb om te borstelen, denk ik... Degene die mij kennen weten dat ik een flinke bos donkere, ontembare krullen heb, dus die uitborstelen is best een titanenwerkje.

Terwijl hij ijverig onderaan begint en lok per lok borstelt en zich een weg naar boven werkt, begint hij te mijmeren. “Mama, ik weet niet wat ik zal worden, kapper of kunstenaar... ik kan het allebei heel goed.” Dat hij nauwkeurig kan tekenen is zeker een feit. Hij was nog maar 4 jaar toen hij mij verbood om hem te helpen met zijn werkjes ‘want jij laat nog wit bij het kleuren’. Ik breng hem even in herinnering dat zijn hier-blink-ik-in-uit op zijn rapport rekenen was. Terwijl hij vriendelijk vraagt om mijn oorbellen en bril te verwijderen, redeneert hij verder: “Oké, misschien wil ik gewoon papa worden?” Jonathan zit bij ons aan tafel en antwoordt droog: “Daar moet je helemaal niet voor studeren, dat komt wel vanzelf...”

Ik denk even verder en zeg: “Weet je, Juda, het maakt mij niet zo veel uit wat je later wordt, als je maar een kindje van God wordt.” Juda reageert kei-enthousiast: “Of nog beter, een papa van God?” Jonathan is nog steeds in de buurt en merkt op dat papa van God worden nogal moeilijk zal zijn, aangezien Hij zelf de Papa is. Juda is snel om zich te corrigeren: “Maar nee, papa, ik bedoel een papa die doet wat God van hem vraagt, die leeft zoals God het graag wil. Is dat niet het beste om te worden later?”

Ja, lieve jongen, dat is het beste wat je kan worden! Het maakt niet uit dat je uitblinkt in rekenen, dat taal voor jou geen enkele moeilijkheid kent, dat je pijnloos haren kan borstelen of dat omgaan met emoties jouw grote werkpuntje is... als je je leven dicht bij je Hemelse

Papa wil leven, kunnen we niet trotser zijn op jou. We hopen dat jullie alle 5 die weg gaan kiezen...

*Ann Van der Flaas
mama van Eli: 13 jaar - Micha: 11
jaar - Abel: 9 jaar - Juda: 6,5 jaar -
pleegmama van Rafaël: 6 jaar*

**“Ik wil later een
papa zijn die doet
wat God van hem
vraagt...”**